

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2003, þriðjudaginn 26. ágúst, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Gunnar Viðar og Ólöf Embla Einarsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 10/2003**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 10. júní 2003 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 6. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 10. júní 2003, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 30. júní 2003. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 2. júlí 2003, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Þær bárust með bréfi sóknaraðila, dagsettu 8. júlí 2003.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 15. júlí og 26. ágúst 2003.

II.

Málsatvik.

Með yfirlýsingu um sjálfskuldarábyrgð, dagsettri 5. janúar 2000, ábyrgðist sóknaraðili greiðslu yfirdráttar á tékkareikningi A, nr. XXXX hjá varnaraðila. Var hámarksfjárhæð sjálfskuldarábyrgðarinnar kr. 3.500.000. Í árslok 2000 nam skuld á reikningnum kr. 3.925.334. Skuldin var gjaldfelld þann 31. maí 2001. Nefndur A var lýstur gjaldþrota 26. október 2001. Hinn 12. júní 2002 var þingfest í Héraðsdómi Reykjaness mál varnaraðila á hendur sóknaraðila þar sem hann var krafinn um kr. 3.500.000 auk dráttarvaxta frá 31. maí 2001. Ekki var haldið uppi vörnum af hálfu sóknaraðila í málinu og var stefna í málinu árituð um aðfararhæfi hinn 13. júní 2002. Í framhaldi þar af óskaði varnaraðili eftir því að gert yrði fjárnám hjá sóknaraðila til tryggingar skuldinni. Var fjárnám gert í eignum sóknaraðila hinn 8. ágúst 2002 og nam krafa varnaraðila þá kr. 4.796.885.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að sjálfskuldarábyrgð hans að fjárhæð kr. 3.500.000 verði ógilt. Styður hann þá kröfu sína við að ekki hafi farið fram mat á greiðslugetu

aðalskuldara áður en hann ritaði undir ábyrgðaryfirlýsingu sína og vísar í þeim efnunum til samkomulags um notkun sjálfskuldarábyrgða þar sem fram komi að slíkt mat skuli fara fram þegar ábyrgð á skuldum viðkomandi skuldara nemi meira en kr. 1.000.000.

Sóknaraðili kveðst ekki sáttur við fyrrgreinda viðskiptahætti varnaraðila. Þá hafi skort alla upplýsingagjöf til sín um vanskil.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni. Vísar varnaraðili til þess að um málið hafi þegar verið fjallað fyrir dómstólum og hefðu athugasemdir við ábyrgðina átt að koma fram á þeim vettvangi. Bendir varnaraðili til stuðnings kröfu sinni á d-lið 6. gr. Samþykktu fyrir Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Kveður varnaraðili héraðsdómara engar athugasemdir hafa gert við kröfur varnaraðila. Telur varnaraðili að úrskurðarnefndin geti ekki fjallað um málið þar sem það hafi þegar verið dæmt af dómstólum.

Til vara krefst varnaraðili þess að málinu verði vísað frá úrskurðarnefndinni sökum þess hversu óljós málatilbúnaður kæranda sé og vísar í þeim efnunum til e-liðar 6. gr. samþykktu fyrir nefndina.

Til þrautavarakrafa krefst varnaraðili þess að sjálfskuldarábyrgð sóknaraðila verði talin í fullu gildi svo sem staðfest hafi verið með áritun Héraðsdóms Reykjaness á stefnu varnaraðila á hendur sóknaraðila. Kveðst varnaraðili því ekki byggja kröfu sína lengur á ábyrgðaryfirlýsingu sóknaraðila heldur áritaðri stefnu.

Varnaraðili heldur því fram að þrátt fyrir að ekki hafi farið fram mat á greiðslugetu aðalskuldara þá valdi það eitt og sér ekki ógildi ábyrgðarinnar. Hafi sóknaraðili aldrei mótmælt sjálfskuldarábyrgð sinni og hafi heldur ekki verið undir neinum þrýstingi af hálfu varnaraðila að gangast í þá ábyrgð. Kveður varnaraðili sóknaraðila og aðalskuldara hafa búið saman frá árinu 1999 og verið í sambúð þá er sóknaraðili ritaði undir ábyrgðaryfirlýsingu sína. Hafi sóknaraðili því mátt gera sér grein fyrir greiðslugetu aðalskuldara.

Þá vísar varnaraðili til þess að ekkert hefði átt að koma fram í greiðslumati á þeim tíma sem til ábyrgðarinnar var stofnað sem hefði bent til þess að aðalskuldari hefði ekki átt að geta staðið undir þeim fjárhagsskuldbindingum sem hann var í á þeim tíma. Hafi hann verið í skilum þá er sóknaraðili ritaði undir ábyrgðaryfirlýsingu sína og séu greiðsluferfiðleikar aðalskuldara og gjaldþrot hans komið til vegna síðari atvika. Ennfremur kveður varnaraðili sóknaraðila ekki hafa sýnt fram á að hann hafi orðið fyrir tjóni sökum þess að mat á greiðslugetu aðalskuldara hafi ekki farið fram. Hafi sóknaraðili og notið góðs af yfirdrætti þeim sem hann var í ábyrgð fyrir þar sem hann hafi verið í sambúð með aðalskuldara.

V.

Niðurstaða.

Sóknaraðili krefst ógildingar á sjálfskuldarábyrgð sinni að fjárhæð kr. 3.500.000. Aðal- og varakrafa varnaraðila er ein og sama krafan, þ.e. um að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni, byggð á sitthvorri málsástæðunni. Til þrautavara krefst varnaraðili þess að „*sjálfskuldarábyrgðin verði talin í fullu gildi*”. Samkvæmt þessu verður að skilja málatilbúnað varnaraðila svo að hann geri aðallega þá kröfu að máli

Þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni en til vara að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Samkvæmt a-lið 2. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettum 8. júní 2000, sem tóku gildi 15. júní það ár, tekur nefndin m.a. til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining milli fjármálafyrirtækis eða dótturfyrirtækis slíks fyrirtækis annars vegar og viðskiptamanns hins vegar, enda sé samningssamband á milli aðila. Samkvæmt 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um ágreining sem samkvæmt lögum heyrir undir stjórnvöld, kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metin til fjár, breytingar á almennri gjaldtöku fjármálafyrirtækja, ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms og loks mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Í máli þessu liggur fyrir að varnaraðili höfðaði á liðnu ári mál á hendur sóknaraðila á grundvelli yfirlýsingar þeirrar um sjálfskuldarábyrgð sem um er deilt í málinu. Var málið þingfest í Héraðsdómi Reykjaness 12. júní 2002. Sóknaraðili hélt ekki uppi vörnum í málinu og var stefna í málinu árituð um aðfararhæfi hinn 13. júní 2002, sbr. 1. mgr. 113. gr. laga um meðferð einkamála nr. 91, 1991. Áritun dómara á stefnu hefur sama gildi og dómur, sbr. 2. mgr. 113. gr., og er bindandi um úrslit sakarefnis milli aðila, sbr. 1. mgr. 116. gr. laga nr. 91, 1991. Kröfur um sama efni verða því ekki hafðar uppi fyrir úrskurðarnefndinni eftir að niðurstaða dómstóla liggur fyrir. Þegar af þessari ástæðu verður ekki hjá því komist að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 26. ágúst 2003.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Gunnar Viðar

Ólöf   Embla   Einarsdóttir